

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně:

X

bytem X

zastoupena advokátem Mgr. Ladislavem Malečkem
sídlem Nerudova 22, 41201 Litoměřice

proti

žalovanému:

Krajský úřad Libereckého kraje
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2020, č. j. X

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa, odboru správního (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 29. 9. 2020, sp. zn. X. Tímto prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítnul námitky žalobkyně proti provedenému záznamu v registru řidičů a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 30. 6. 2020.

II. Žaloba

2. Žalobkyně uvedla, že nesouhlasí s procesním postupem správních orgánů, zejména pokud jde o provádění dokazování a přezkumu, zda výše zaznamenaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu. Ve správním řízení měla být zkoumána důvodnost uplatněných námitek, měly být vyžádány veškeré prvotní doklady prokazující projednání konkrétních přestupků. K tomu žalobkyně odkázala na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2012, č. j. 5 As 93/2011-55, a ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76. Skutkový stav nebyl ve správním řízení dostatečně zjištěn, žalovaný prováděl dokazování oznámeními o uložení pokuty, což odporuje závěrům rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44. Jednotlivé pokutové bloky, jimž se měl správní orgán I. stupně věnovat, nejsou způsobilým podkladem pro záznam bodů. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a postup správních orgánů nezákonný. Bylo nedostatečně postupováno ve vztahu k § 2 a § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Dle § 50 odst. 3 správního řádu nebyly obstarány a hodnoceny podklady. Napadené rozhodnutí nezkoumá jednotlivé pokutové bloky a jejich veškeré náležitosti včetně souhlasu žalobkyně s projednáním přestupku v blokovém řízení, naopak vychází pouze z oznámení o uložení pokuty.

III. Vyjádření žalovaného

3. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný odvolal na napadené rozhodnutí a navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl.

IV. Zjištění ze správního spisu

4. Výpisem z bodového hodnocení řidiče bylo doloženo, na základě jakých přestupků žalobkyně dosáhla 12 bodů. Dne 13. 7. 2020 podala žalobkyně námitky do oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. V námitkách pouze uvedla, že se přestupků nedopustila, a požádala o zaslání podkladových rozhodnutí o přestupcích.
5. Správní orgán I. stupně měl k dispozici jednotlivá oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 27. 7. 2019 a 1. 7. 2020, příkaz ze dne 18. 2. 2020 a výpis z bodového

hodnocení řidiče. Dále byly vyžádány kopie pokutových bloků.

6. Po výzvě žalobkyně podle § 36 odst. 3 správního řádu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí, byly námitky žalobkyně rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 29. 9. 2020 zamítnuty podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu jako neodůvodněné a provedený záznam v rámci bodového hodnocení řidiče byl ke dni 30. 6. 2020 potvrzen. Správní orgán I. stupně shrnul obsah obdržených oznámení o přestupcích a uložených pokutách, poté se zabýval jednotlivými podkladovými rozhodnutími z hlediska jejich určitosti a srozumitelnosti. Shledal, že všechny příkazové bloky obsahují zákonem předvídané náležitosti. Prvostupňový orgán doplnil, že při posuzování příkazových bloků správní orgán zkoumá pouze to, zda je tu způsobilý podklad pro záznam, správní orgán však nezkontroluje správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě došlo k záznamu bodů. Dále správní orgán I. stupně uvedl, že řidička podpisem bloků s přestupky souhlasila. Položky na pokutových blocích byly náležitě vyplněny a pokutové bloky byly způsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče.
7. K odvolání žalobkyně přezkoumal rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný. Ten v napadeném rozhodnutí uvedl, že mu není zřejmé, z jakých úvah žalobkyně vyšla, když konstatovala, že jí s ohledem na podané námitky nelze zapsat body. Ze spisové dokumentace dle žalovaného neplyne, že policejní orgány, které vydaly pokutové bloky, pochybily. V řízení bylo vycházeno ze způsobilých podkladů, tedy nejen z oznámení o uložení pokuty, ale také přímo z příkazu ze dne 18. 2. 2020 a ze dvou bloků na pokutu, které obsahují náležitosti dle § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Tato rozhodnutí jsou dle správní judikatury způsobilými žalobkyně, správní orgány nemají povinnost řidiče informovat o každém jednotlivém záznamu bodů do registru řidičů. Žalovaný se rovněž podrobně věnoval obsahu jednotlivých příkazových bloků a obsahu příkazu, kde nedostatky neshledal. Zdůraznil, že je třeba odlišovat řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů od řízení o přestupcích.

V. Posouzení věci krajským soudem

8. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
9. K projednání věci nařídil soud ústní jednání. Při něm zástupce žalobkyně uvedl, že soud by měl napadené rozhodnutí zrušit dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť podkladová rozhodnutí byla ve správním řízení opatřena pouze ve formě kopií, což je nedostatečné, když kopiemi nelze ve správním řízení provádět dokazování. K příkazu založenému ve správním spise nebyla připojena doručenka, a není tedy ani zřejmé, zda byl vydán a žalobkyni doručen. Žalovaný setrval na svém stanovisku a nepovažoval obstarání podkladových rozhodnutí v kopii za rozporné se správním řádem. Dokazování soud neprováděl, neboť k vypořádání žalobních bodů postačily podklady založené ve správním

spise.

10. Předmětem soudního přezkumu je správní rozhodnutí vydané ve věci námitek proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (odst. 2). Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce podklady pro zápis bodů do registru řidičů. Zápisem bodů nedochází ke dvojímu trestání s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (odst. 3).
11. V obecné rovině soud nejprve připomíná, že rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), podle něhož: *„Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“*. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy správní orgán ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59). Z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39) ve spojitosti s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, plynou hlediska, ze kterých je třeba zkoumat jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokovém řízení (pokutové bloky), aby mohl být učiněn závěr o zákonném podkladu pro záznam bodů v registru řidičů. Nepochybně tyto závěry lze vztáhnout také k příkazním blokům vydaným od 1. 7. 2017 dle § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky.
12. Ve vztahu k příkazovému bloku (v návaznosti na oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě) lze ve stručnosti shrnout, že je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaneho jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje její povinnost zaplatit

pokutu. Obsahové náležitosti příkazového bloku jsou uvedeny v § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky a vyplývají zejména z povahy příkazního řízení, již korespondují strohé a zkratkovité formulace, pokud je z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, je-li zároveň konkrétní jednání v pokutovém (příkazovém) bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, aby nebylo zaměnitelné s jiným (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 nebo ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39).

13. Žalobkyně v podané žalobě nebrojí proti absenci či jinému nedostatku konkrétních náležitostí jednotlivých příkazových bloků či příkazu. Pouze obecně hovoří o tom, že příkazové bloky týkající se přestupků, pro jejichž spáchání byly žalobkyni zaznamenány body, nejsou způsobilým podkladem pro takový záznam, resp. o tom, že si správní orgány podkladová rozhodnutí nevyžádaly a vycházely pouze z oznámení o uložení pokuty. Tyto námitky však soud považuje za nedůvodné.
14. Předně není pravdou, že by žalovaný či správní orgán I. stupně neměl podkladová rozhodnutí k dispozici. Již správní orgán I. stupně vycházel jak z příkazu ze dne 18. 2. 2020, tak z příkazových bloků ze dne 26. 7. 2019 a 30. 6. 2020, neboť si je do spisu vyžádal. Obě rozhodnutí správních orgánů se s obsahem těchto podkladů vypořádávají a shledávají, že ob stojí jako podklady pro zápis příslušného počtu bodů do registru řidičů. K důvodnosti žalobkyní uplatněných námitek neměl správní orgán I. stupně mnoho co uvést, neboť námitky vůbec nesměřovaly proti konkrétnímu obsahu podkladových rozhodnutí, spočívaly pouze v tom, že žalobkyně jí vytýkané přestupky nespáchala. Již správní orgány však vysvětlily (srov. str. 6 napadeného rozhodnutí s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 11. 2016, č. j. 9 As 152/2016-18), že předmět řízení o námitkách proti záznamu bodů je odlišný od řízení o jednotlivých přestupcích. S těmito závěry se soud ztotožňuje a plně na ně odkazuje.
15. Teprve v odvolání uvedla žalobkyně konkrétní námitky proti obsahu podkladových rozhodnutí. Žalovaný měl tato rozhodnutí k dispozici, proto se s odvolacími námitkami žalobkyně na základě jejich obsahu adekvátně vypořádal. Zabýval se i tím, zda žalobkyně jednotlivé bloky podepsala. Jelikož žaloba konkrétní námitky proti nedostatkům náležitostí příkazu či příkazových bloků neobsahuje, nebude se ani soud k jednotlivým náležitostem podkladových rozhodnutí podrobně vyjadřovat. K obecnému nesouhlasu žalobkyně se způsobností těchto podkladů lze stejně tak pouze obecně uvést, že dle názoru soudu jde o způsobilé podklady pro záznam bodů do registru řidičů, jak již uzavřely správní orgány.
16. Pokud zástupce žalobkyně teprve při jednání soudu uvedl, že spatřuje vadu řízení v tom, že podkladová rozhodnutí byla do spisu obstarána ve formě prostých kopií či bez doručanky, jedná se dle přesvědčení soudu o nepřipustně uplatněnou novou námitku (§ 71 odst. 2 s. ř. s.), neboť takový argument se ve zcela obecně pojaté žalobě vůbec neobjevil. Nad rámec toho soud nicméně uvádí, že provedení dokazování listinami ve formě kopií není ve správním řízení vyloučeno a takový postup, stejně jako obstarání příkazu bez doručanky, nicméně s vyznačenou doložkou právní moci, nelze správním orgánům vytýkat obzvláště v situaci, kdy argumentace žalobkyně ve správním řízení nevedla k potřebě provést dokazování přímo originály listin či doručenkou příkazu.

17. Postup správních orgánů nebyl rozporný ani s žalobkyní citovanou judikaturou zabývající se charakterem řízení o námitkách. Správní orgány v intencích předmětu řízení o námitkách, jak vyplývá ze shora citovaných závěrů správní judikatury, zjistily skutkový stav prostřednictvím dostupných podkladů, načež dospěly k odpovídajícímu závěru o dosažení 12 bodů v registru řidičů. Neporušily tedy § 2, § 3 či § 50 odst. 3 správního řádu. V mezích žalobních bodů proto soud neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí, které považoval za plně přezkoumatelné.

VI. Závěr a náklady řízení

18. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
20. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem

Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 11. května 2021

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu